

Verzet tegen voorzittersbeslissing

1. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij beroepsschrift van 12 september 2002, ingekomen 17 september 2002, komt appellant in beroep bij deze Commissie.

De voorzitter van de Commissie heeft op 4 oktober 2002 onmiddellijk uitspraak gedaan en appellant niet-ontvankelijk verklaard in zijn beroep wegens overschrijding van de beroepstermijn van zes weken.

Appellant heeft hiertegen binnen de termijn als in de voorzittersbeschikking aangegeven verzet aangetekend.

Bij verweerschrift van 9 december 2002 voert verweerder verweer tegen het ingesteld beroep.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden te Eindhoven ter zitting van 17 januari 2003. Aldaar is verschenen appellant en van de zijde van verweerder de heer mr. als gevolmachtigde.

De inhoud van voormelde processtukken geldt als hier herhaald en ingelast.

De Commissie heeft eerst het verzet tegen de voorzittersbeschikking behandeld en daarna mondeling uitspraak gedaan, welke bij deze schriftelijk wordt vastgelegd.

2. HET OORDEEL VAN DE COMMISSIE

Appellant is voor onbepaalde tijd in dienstbetrekking bij verweerder als docent met een betrekkingsomvang van 0,3000. Deze betrekkingsomvang is tijdelijk voor bepaalde tijd uitgebreid laatstelijk met een normbetrekking van 0,2205 in verband met artikel H12c CAO Bve.

Volgens verweerder liep deze tijdelijke uitbreiding voor bepaalde tijd tot 1 februari 2002 en expireerde deze dus per die datum.

Appellant is het niet eens met verweerder en heeft beroep ingesteld tegen de vermindering van de betrekkingsomvang dan wel tegen het hem verleende ontslag. Het daarop betrekkinghebbende beroepsschrift is bij de Commissie ingekomen op 17 september 2002.

De Commissie is met partijen ter zitting nagegaan of appellant kon aantonen dat hij de voorziening in beroep heeft gevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden (verschoonbaarheidsvereiste).

Op 28 januari 2002 heeft de sectordirecteur aan appellant medegedeeld dat de tijdelijke uitbreiding per 1 februari 2002 afliep. Appellant was het hiermee direct niet eens en heeft per dezelfde datum een brief daarover geschreven en gestuurd naar verweerder. Verweerder heeft daarop geantwoord bij brief van 8 februari 2002 en heeft medegedeeld het standpunt niet te wijzigen.

De beroepstermijn van zes weken zou met datum ontvangst van deze brief zijn gaan lopen. In dit schrijven van verweerder wordt niet gewezen op een beroepsmogelijkheid en ook wordt het adres van de Commissie niet vermeld.

Bij brieven van 11 maart 2002 en van 21 mei 2002 heeft appellant nogmaals geprotesteerd bij verweerder, waarop telkens afwijzend werd gereageerd.

Appellant voert aan dat hij niet op de hoogte was van een beroepsmogelijkheid en onkundig was van het bestaan van de Commissie. In eerste instantie is hij om advies gaan vragen bij het arbeidsbureau, maar die kon hem niet veel verduidelijken. Begin mei 2003 heeft hij gesproken met de juridisch adviseur van de vakbond. Omdat hij geen lid daarvan was kreeg hij enkel een advies. Hij werd toen geïnformeerd over de beroepstermijn van zes weken en heeft hem verwezen naar de Commissie voor het VO-BVE te Woerden.

Op 2 mei 2002 heeft appellant bij deze Commissie te Woerden beroep aangetekend. Bij brief van 6 mei 2002 deelt de secretaris van deze Commissie aan appellant mede dat verweerder niet bij deze Commissie is aangesloten en adviseert de werkgever te benaderen met het verzoek aan te geven waar wel beroep ingesteld kan worden.

Appellant heeft bij de afdeling personeelszaken geen informatie omtrent de Commissie en het adres daarvan kunnen verkrijgen. Appellant heeft daarop op 22 juni 2002 zijn bezwaarschrift aangeboden aan de interne geschillencommissie van verweerder. De interne geschillencommissie was niet bevoegd omdat verweerder niet instemde met arbitrage. Bij brief van 27 augustus 2002 is aan appellant deze onbevoegdheid medegedeeld en tevens is in die brief naam en adres van deze Commissie vermeld. Daarna stelt appellant op 12 september 2002, ingekomen 17 september 2002, beroep in.

De Commissie is van oordeel dat de handelwijze van verweerder bepaaldelijk niet de schoonheidsprijs verdient. Appellant had bij schrijven van 28 januari 2002 reeds aangegeven het niet

eens te zijn met de beëindiging van de tijdelijke aanstelling. Het had op de weg van verweerder gelegen appellant te informeren omtrent de beroepsmogelijkheid, de termijn en zeker het adres. Ook bij opvolgende brieven heeft verweerder daar niet op gewezen. Het adres van de Commissie was op de afdeling personeelszaken niet bekend, hetgeen in strijd is met de wettelijke verplichting daartoe. Pas bij brief van 27 augustus 2002 deelt verweerder appellant naam en adres van de Commissie mede.

Desalniettemin is de Commissie van oordeel dat het verzet tegen de voorzittersbeschikking ongegrond moet worden bevonden. De Commissie stoelt dit oordeel op het volgende. Begin mei 2002 was appellant op de hoogte van de beroepsmogelijkheid bij een Commissie en de termijn van zes weken. Op 2 mei 2002 stelt hij beroep in bij de verkeerde Commissie, namelijk die te Woerden, waarbij verweerder niet is aangesloten. Bij brief van 6 mei 2002 wordt dit aan appellant medegedeeld. Van appellant had nu verwacht mogen worden dat hij alles in het werk zou hebben gesteld om het adres van de juiste Commissie te achterhalen. In artikel 2 van het Reglement commissie van beroep (bijlage C CAO-Bve) staan twee beroepscommissies vermeld. Appellant beschikte over de tekst van de CAO en dit had hem op weg moeten helpen. Appellant heeft daarentegen bezwaar gemaakt bij de interne geschillencommissie van verweerder. Toen hij op 27 augustus 2002 naam en adres van de Commissie ontving heeft hij nogmaals drie weken gewacht alvorens beroep in te stellen. Het handelen van appellant na 6 mei 2002 doet het beroep op verschoonbaarheid zijn gewicht verliezen.

3. BESLISSING

De Commissie van Beroep voor het Confessioneel Middelbaar Beroepsonderwijs,

Rechtdoende:

Verklaart het verzet tegen de beschikking van de voorzitter van 4 oktober 2002 ongegrond, zodat deze beslissing van de voorzitter in stand blijft.

Deze beslissing is genomen te Eindhoven op 16 januari 2003 door mr A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr A.A.M. Mollee, G. Deijs, mr. dr. B.J. van der Net, C.B.M. Evers, leden, in tegenwoordigheid van mr H.P.G. van Eupen, secretaris.